

13 KAM KRÁČÍ NATO

2. část: mezihra

V první části jsem psal převážně o mezinárodních souvislostech, které předurčovaly místo a úlohu Ukrajiny v řešení problémů USA. Pojďme se nyní podívat na to, jaké základní kroky činily USA, co se dělo na Ukrajině a jak na vzniklou situaci reagovala RF.

Především musím připomenout následující: ***V roce 1990 – při rozhovorech o sjednocení Německa se ze strany představitelů západních mocností dostává prezidentovi SSSR Michailu Gorbačovovi ujištění o tom, že NATO se nepohne ani o palec na východ.***

Jaká byla skutečnost? Zde je stručný přehled:

a) Postupně byly přijímány do NATO: 1999 - ČR, Polsko a Maďarsko, 2004 - Litva, Lotyšsko, Estonsko, Rumunsko, Bulharsko, Slovensko, Slovinsko, 2009 – Chorvatsko a Albánie, 2017 – Černá Hora, 2020 – Severní Makedonie.

b) americké ozbrojené síly: 2016, 2018 - Jsou postupně rozmístěny raketové základny NATO v Rumunsku a Polsku; 2002 – USA odstupují od smlouvy o nerozmisťování systémů protiraketové obrany (ABM); 2019 – USA odstoupily od smlouvy o likvidaci raket krátkého a středního doletu (INF); 2020 – USA odstoupily od smlouvy o otevřeném nebi;

Co se v toto období dělo na Ukrajině:

1990 – Deklarace státní suverenity Ukrajiny, v kapitole IX – Vnější a vnitřní bezpečnost je toto prohlášení: „***Ukrajinská SSR slavnostně vyhláší záměr stát se permanentně neutrálním státem, bez účasti ve vojenských blocích a tři principy bez jaderných zbraní – nezískávat, neprodukovat a nenakupovat nukleární zbraně.***“

1994 - Konference OBSE v Budapešti; Ukrajina přistoupila ke Smlouvě o nešíření jaderných zbraní. Vzдалa se jaderných zbraní, které zůstaly na území Ukrajiny po rozpadu SSSR. **Následně na summitu v Bukurešti roku 2008 je tu první pokus prezidenta USA o přizvání Ukrajiny do NATO (př. č. 2).**

2014 - Vměšování USA do událostí na Ukrajině: *telefonát Victoria Nuland – kdo nesmí být v příští ukrajinské vládě a koho budou USA prosazovat;*

- duben – začíná konflikt na Doněcku a Luhansku, který postupně přerůstá v občanskou válku;
- květen - Masakr v Domě odborů v Oděse;
- září - „Minsk I“ jednání mezi ukrajinskou vládou a představiteli Doněcké a Luhanské oblasti pod záštitou představitelů OBSE, Německa, Francie a RF “. Poté, co Minsk I nebyl plněn, došlo v roce 2015 k další dohodě pod názvem Minsk II. Podstatou této dohody bylo příměří mezi vládními jednotkami a separatisty a přechod na federalizaci Ukrajiny. Vládní jednotky příměří nedodržovaly, jednání o federalizaci nikdy vláda v Kyjevě nezahájila. **Francie, Německo i USA od toho ukrajinskou vládu prokazatelně odrazovaly**

2014 – 2022- pokračuje genocida ruský mluvících občanů Ukrajiny, zejména v oblasti Doněcka a Luhanska. Na tom se podílí především neonacistické vojenské složky ukrajinské armády (Azov, Právý sektor, atd.);

2022 19. února - **Prezident Zelenský na bezpečnostní konferenci v Mnichově prohlašuje, že Ukrajina zvažuje odstoupit od smlouvy o nešíření jaderných zbraní (jinak řečeno - Ukrajina zvažuje získat jaderné zbraně);**

c) události bezprostředně před zahájením války:

- 14. června 2021 - NATO na svém výročním summitu v Bruselu vydalo následující komuniké: „Opakujeme rozhodnutí přijaté na summitu v Bukurešti v roce 2008, že Ukrajina se stane členem Aliance s akčním plánem členství (MAP) jako nedílnou součástí procesu;**
- 10. listopadu 2021-** Ministr zahraničí Antony Blinken a jeho ukrajinský protějšek Dmytro Kuleba podepsali dokument - **"Americko-ukrajinskou chartu strategického partnerství"**. Cílem obou stran, uvádí se v dokumentu, je **"zdůraznit ... závazek k tomu, aby Ukrajina provedla hluboké a komplexní reformy nezbytné pro plnou integraci do evropských a euroatlantických institucí.**
- 17. prosince 2021 poslala Moskva Bidenově administrativě a NATO samostatné dopisy, v nichž požadovala písemnou záruku, že:**
- 1) Ukrajina nevstoupí do NATO,**
 - 2) žádné útočné zbraně nebudou umístěny v blízkosti ruských hranic**
 - 3) jednotky a vybavení NATO přesunuté do východní Evropy od roku 1997 budou přesunuty zpět do západní Evropy.**
- 21. prosince 2021 – Prezident RF uvedl: "To, co dělají, nebo se snaží nebo plánují dělat na Ukrajině, se neděje tisíce kilometrů od našich státních hranic. Je na prahu našeho domu. Musí pochopit, že už prostě nemáme kam ustoupit. Opravdu si myslí, že tyto hrozby nevidíme? Nebo si myslí, že budeme jen nečinně přihlížet hrozbám pro Rusko?"**
- leden 2022 - USA i NATO odmítají tyto nejdůležitější ruské požadavky, a zvyšují stavy vojsk NATO ve východní Evropě a zintenzivňují dodávky zbraní na Ukrajinu.**
- 22. února 2022 V. V. Putin prohlásil: : "Jsme kategoricky proti vstupu Ukrajiny do NATO, protože to pro nás představuje hrozbu a máme argumenty, které to podporuje. "**
- 24. 2. 2022 – Ruské ozbrojené síly zahajují bez rozhodnutí RB OSN vojenskou operaci na Ukrajině**

Podrobněji jsem tuto část vývoje událostí popsal v článku „Co by měl premiér Fiala vědět“ (<https://www.prvnizpravy.cz/zpravy/politika/petras-co-by-mel-premier-vedet/>)

Jak jsem uvedl v první části, před USA je příliš mnoho problémů a na jejich řešení má příliš málo času. V historii najdeme jeden zaručený recept na řešení takovýchto situací. Nejúčinnější a nejrychlejší metodou, jak se dostat z těchto problémů je válka. Nejlepší je válka vedena cizíma rukama. V tomto případě se naskytla příležitost, jak využít situace na Ukrajině. Ta je branou k RF, má některé surovinové zdroje, lidský potenciál, „neklidnou“ vnitropolitickou situaci, konflikt RF – Ukrajina může narušit spolupráci nejen mezi RF a Čínou, ale také v rámci BRICS atd.

Proto také dohody Minsk I a Minsk II byly ve své podstatě podepsány proto, aby Ukrajina získala čas na vyzbrojení a přípravu své armády, což potvrdila kancléřka SRN Merkelová a prezident Francie Holland. Příprava ukrajinské armády však začala již v roce 2014. Na jejím výcviku se podíleli instruktoři nejen z USA, ale i dalších členských zemí NATO. Také začaly dodávky zbraní pro ukrajinskou armádu.

To vše je jen stručný přehled některých událostí, které předcházely ozbrojenému konfliktu RF –Ukrajina z počátku roku 2022 a který ovlivňuje vojensko-politickou situaci i k dnešnímu dni.

Z tohoto přehledu akcí USA a dalších členských států NATO ve vztahu k Ukrajině lze usuzovat, že americká strana cílevědomě provokovala RF. Američané zřejmě potřebovali diskreditovat Rusko, ohrožovat jeho zájmy až za únosnou mez a donutit ho k nějaké razantní akci.

Zdá se, že Putin chápal tyto provokace a dlouhou dobu na ně reagoval zdrženlivě. Vytyčoval takzvané „červené linie“, jako nepřestupitelné limity. Tyto linie však byly neustále překračovány. S určitou nadsázkou lze konstatovat, že tyto červené linie USA braly jako důkaz neschopnosti RF řešit ty problémy, před které je USA stavěly. Tak, jako ve španělské koridě toreador mává před býkem muletou, aby ho rozdráždil k nepřičetnosti a poté zaútočil tak, aby mu vrazil kordík do krku a navždy ho vyřadil ze hry. Ale pozor, mnohdy se stane, že toreador podcení býka a ten ho nabere na rohy.

Pro posuzování postupu členských států NATO v čele s USA je nutné připomenout základní dokument této organizace, takzvanou Washingtonskou smlouvu. Obsahuje jediný článek, který je pro členské státy závazný. Je to článek č.1 který zní:

„Smluvní strany se zavazují, jak je uvedeno v Chartě OSN, urovnávat veškeré mezinárodní spory, v nichž mohou být účastny, mírovými prostředky tak, aby nebyl ohrožen mezinárodní mír, bezpečnost a spravedlnost, a zdržet se ve svých mezinárodních vztazích hrozby silou nebo použití síly jakýmkoli způsobem neslučitelným s cíli OSN.“

Jak jsou sankce, dodávky zbraní, munice a dalšího vojenského materiálu, výcvik ukrajinských vojáků, předávání zpravodajských informací atd. ze strany USA a dalších členských států NATO v souladu s tímto základním a zavazujícím článkem Washingtonské smlouvy?

Ostatní články této smlouvy jsou jen deklarativní. Je zajímavé, že v našich médiích čteme a od našich politiků slyšíme jen něco o článku č. 5. Ten pojednává o pomoci v případě napadení členského státu NATO (tím Ukrajina není – zatím). V tomto článku je jasně řečeno, že při napadení některého **členského státu NATO**, ostatní neprodleně podniknou samostatně a v součinnosti s ostatními stranami takovou akci, „...***jakou bude považovat za nutnou, včetně použití ozbrojené síly*** ...“. Nejde tedy o povinnost vstoupit přímo do válečného konfliktu. Vždy záleží na tom, co daná země považuje za nutné a nezbytné.

Přílohy:

2) Jak toto rozhodnutí o přizvání Ukrajiny do NATO hodnotil tehdejší americký velvyslanec (pozdější šéf CIA) v RF W. Burns: ***"Vstup Ukrajiny do NATO je nejjasnější ze všech červených čar pro ruskou elitu (nejen Putina). Za více než dva a půl roku rozhovorů s klíčovými ruskými hráči, od tahačů kloubů v temných zákoutích Kremlu až po Putinovy nejostřejší liberální kritiky, jsem ještě nenašel nikoho, kdo by považoval Ukrajinu v NATO za něco jiného než za přímou výzvu ruským zájmům. bude vidět ... jako házení strategické rukavice. Dnešní Rusko bude reagovat. Rusko-ukrajinské vztahy půjdou do hlubokého zmrazení... Vytvoří úrodnou půdu pro ruské vměšování na Krymu a východní Ukrajině."***

Slova W. Burnse lze chápat mimo jiné i tak, že přizvání Ukrajiny do NATO byla zcela jasná provokace Ruska s cílem vyvolat jeho rozhodnou reakci proti Ukrajině. O tom svědčí i vyjádření A. Merkelové: ***"Byla jsem si velmi jistá... že Putin to jen tak nedovolí. Z jeho pohledu by to bylo vyhlášení války."***

<https://www.dw.com/en/angela-merkel-opens-up-on-ukraine-putin-and-her-legacy/a-62052345>